

Dekanat Łekno

Administracyjnie wydzielony obszar archidiaconatu gnieźnieńskiego w dawnej archidiecezji gnieźnieńskiej. Czas jego powstania trudny do ustalenia w źródłach. Najprawdopodobniej istniał już w XV stuleciu. Obszernie opisany w księdze uposażeń archidiecezji sporządzonej w czasach pontyfikatu Jana Łaskiego [LBG I, s. 105-143]. Opis kościołów i stan parafii odzwierciedla wizytacja archidiacona Wincentego de Seve z lat 1608 – 1609 [AAG, E 40, k. 49v-83v, 358-365v, 441-445v]. Do schyłku XVIII stulecia wizytowany kilkakrotnie [pobieżnie zawartość akt powizytacyjnych charakteryzuje S. Librowski, *Repertorium*, passim]. Większość wizytacji przechowuje Archiwum Archidiecezjalne w Gnieźnie. We Włocławku w Archiwum Diecezjalnym zachowała się wizytacja z 1760 r. [ADWł. Wiz. 32, s. 3-52].

W granicach dekanatu łekneńskiego leżały następujące parafie: Chojna, Czeszewo, Dziewierzewo, Gołańcz, Grylewo, Jaktorowo, Kcynia, Kozielsko, Łekno, Panigródz, Rynarzewo, Samokłęski, Słupy, Smogulec, Srebrnagóra [Srebrne Górki], Stępushowo, Szaradowo [Wszeradowo], Szubin, Tarnowo Pałuckie, Wągrowiec, Wszeradowo, Żoń. Liczba kościołów, kaplic, szpitali ulegała ciągłym zmianom, co wynikało z procesu tworzenia nowych i afliowania do innych upadających parafii.

Źródła: 1689-1776 – księga dekanatu łekneńskiego, AAG, ACap. B 781;

[dziekani]

1639, 1640, 1648 r. – Erazm Gałczyński, Teki Dworzaczka;